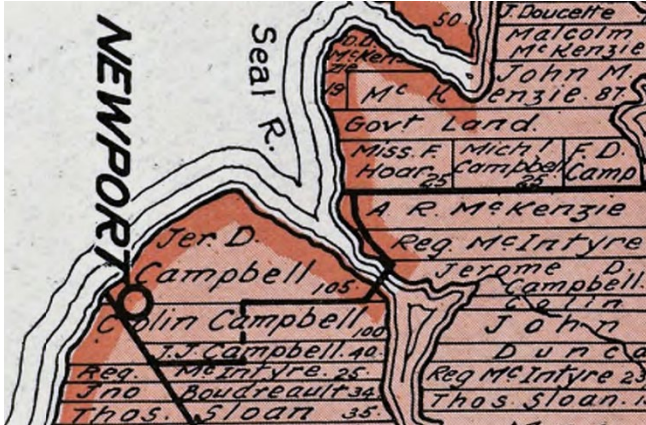

Joseph William Campbell.

† 8 april 1945 Bathmen.

Geboren op 8 mei 1922 in Newport op Prince Edward Island. Hij is het derde kind van Jerome Duncan Campbell en zijn vrouw Mary Ellen (Ella) Murphy. Zijn roepnaam wordt: Joe. Het gezin is katholiek en Joe wordt op 14 mei 1922 gedoopt in de kerk van Saint Georges.

Het gezin Campbell had een boerderij aan de Cardigan Bay. De grond aldaar was ooit toegewezen aan de stamvader van de Campbells, Farquahar Campbell, afkomstig van Isle of Mull, een eiland voor de Schotse zuidwestkust. Farquahar had in Frankrijk gevochten tegen de troepen van Napoleon en kreeg als beloning een stuk grond "over zee".

In 1940 meldde Joe zich aan als vrijwilliger. Het is bekend dat ook in Canada, zeker op het platteland, de economische situatie verre van rooskleurig was. Hoe het was op een klein boerenbedrijf met acht kinderen (Leo wordt vermeld als geboren en gestorven in 1931) kan men zich voorstellen.

Op de grafstenen van Joe en Vernon staat de spreuk: "while we have time, let us do good". Hieruit spreekt een zekere vaderlandsliefde en gevoel voor rechtvaardigheid. Maar zeer zeker zal ook voor hen de pure armoede, zoals voor zo velen in Canada, de aanleiding zijn geweest zich te melden.

Probleem was dat vrijwilligers tenminste 19 jaar moesten zijn volgens een in 1939 aangepaste wet. Joe smokkelde wat met zijn geboortjaar, de autoriteiten wilden graag vrijwilligers dus de controle was niet al te scherp.

Hij werd goedgekeurd en op 15 augustus 1940 ingelijfd.

Op het formulier hiernaast kunt u zien dat het geboortjaar met pen is „gecorrigeerd”.

Onder nummer F/60646 werd hij ingedeeld als gewerschutter bij de Prince Edward Island Highlanders in Charlottetown. De soldij bedroeg \$1,50 per dag. Blijkbaar had Joe weinig geld voor zichzelf nodig want vanaf 1941 stuurde hij elke maand \$20,- naar zijn moeder.

Een vervolopleiding kreeg hij o.a. in Camp Valcartier in de provincie Quebec.

In juli 1941 werd Joe gestationeerd op Newfoundland; dat behoorde weliswaar bij Engeland, maar Canada en Amerika hechtten veel belang aan een goede kustverdediging.

Ook tijdens deze plaatsing op Newfoundland ging de training verder. Een speciale „koud-weer” training volgde en optreden in gevechtsverband werd geoefend. In Canada werd hiervoor de term „battle-drill” gebruikt.

OCCUPATIONAL HISTORY FORM COMPLETED

ORIGINAL DUPLICATE FINGERPRINTED
TELETYPE (To be completed in triplicate. Copy destination to be shown by striking out (green not applicable).)

Unit: P.E.I. HIGHLANDERS C.A.S.F. Regional Number: F60646
CANADIAN ACTIVE SERVICE FORCE
ATTESTATION PAPER

1. Surname: CAMPBELL
2. Christian Names: JOSEPH WILLIAM
3. Present address: NEWPORT R.R. 1 PRINCE EDWARD ISLAND CANADA
4. Date of birth: MAY 8, 1922
5. Place of birth: CANADA PRINCE EDWARD ISLAND NEWPORT R.R. 1
6. Religion (state denomination): ROMAN CATHOLIC
7. Trade or Calling: FARMER
8. Married, Widower or Single: SINGLE
9. Name of next of kin: ELLA CAMPBELL
10. Relationship: MOTHER
11. Address of next of kin: NEWPORT R.R. 1 PRINCE EDWARD ISLAND CANADA
12. Do you belong to, or have you served in the Active Militia of Canada? NO
13. Have you served in (a) The Canadian Active Service Force? NO (b) Any other Naval, Military, or Air Force? NO
14. Did you serve during the Great War 1914-1918? NO

DECLARATION TO BE MADE BY MAN ON ATTESTATION

I, JOSEPH WILLIAM CAMPBELL, do solemnly declare that the above particulars are true, and I hereby engage to serve in the Canadian Active Service Force so long as an emergency, i.e. war, invasion, riot or insurrection, riot or apprehended, exists, and for the period of demobilization after said emergency ceases to exist, and in any event for a period of not less than one year, provided His Majesty should so require my services.

WITNESS:
Date: 15/8/40
Signature: Joseph W. Campbell
Signature of witness: Joseph W. Campbell

OATH TO BE TAKEN BY MAN ON ATTESTATION
I, JOSEPH WILLIAM CAMPBELL, do solemnly promise and swear (or solemnly declare) that I will be faithful and bear true allegiance to His Majesty.

CERTIFICATE OF MAGISTRATE, JUSTICE OF THE PEACE OR ATTESTING OFFICER
The Recruit above-named was cautioned by me that if he made any false answers to any of the above questions he would be liable to be punished as provided by law.
The above questions and answers were then read to the recruit in my presence.
I have taken care that he understands each question, and that his answer to each question has been duly entered as replied to, and the said recruit has made and signed the declaration and takes the oath before me.

at CHARLOTTETOWN, P.E.I. this 15th day of August 1940
Signature of Magistrate, Justice of the Peace or Attesting Officer: [Signature]
Major, PRINCE EDWARD ISLAND, Office or Rank and Unit or appointment.

N.B.—ATTENTION IS DRAWN TO THE FACT THAT ANY PERSON MAKING A FALSE ANSWER TO ANY OF THE ABOVE QUESTIONS IS LIABLE TO A PENALTY OF SIX MONTHS IMPRISONMENT

Rehabilitation forms completed May 1941
Joan

Dat deze training niet voor de poes was moge blijken uit een statement dat bij de introductie werd afgegeven.

Until every soldier looks on himself as a ruthless killer, using cover with the facility of an animal, using his weapons with the practised ease of a professional hunter and covering the ground on the move with the agility of a deer-stalker, infantry battle training will be based on false foundations.⁸

Battle drill thus promised to cultivate discipline, teamwork, and aggression in small units that would translate to success on the battlefield.

In januari 1943 kreeg hij een „kinderziekte“, de bof. Hij kwam voor een paar weken in het Gander Hospital van de Royal Canadian Air Force.

Begin maart 1943 werd Joe overgeplaatst naar Camp Sussex in New Brunswick. In de loop van die maand volgde een test waarbij hij bovengemiddeld scoorde. De omschrijving luidde: alert, vriendelijk, stabiel met een normaal sociaal gedrag.

Extra geaccentueerd werd zijn bovengemiddelde leervermogen. Zelf verklaarde hij dat hij zich in het leger wel thuis voelde en ook dat hij bereid was om dienst te doen „over zee“.

Hij werd inderdaad geschikt bevonden voor dienst „overseas“ en ingedeeld bij de aanvullingstroepen van de Prince Edward Island Highlanders.

Voor hij echter naar Engeland vertrok werd hij in mei 1943 geopereerd wegens een acute blindedarmontsteking in het Lancaster Military Hospital en daarna nog 3 weken met verlof gestuurd.

De bladzijden 16 en 17 in zijn militaire paspoort liepen toen al aardig vol.

16 (XV) PARTICULARS OF SURGICAL APPLIANCES ISSUED		
Particulars	Date	Signature of Medical Officer
Typhus 1	30/12/43	
" 2	5/1/44	
" 3	15/1/44	
Vacc I.R.A.	2/2/44	
(XVI) PROTECTIVE INOCULATIONS		
Nature of Vaccine, "T.A.B.T." Cholera, Plague, etc.	Date	Signature of Medical Officer
T.A.B.T. 1	15 JAN 43	
" 2	29 JAN 43	
" 1/2 cc	2-3-44	
Typhus 1 cc	22-4-44	
" 1 cc	27-7-44	
(XVII) VACCINATION		
Date Vaccinated	Signature of Medical Officer	
15 JAN 1943		
8/2/44 Immediate		

17 (XVIII) MISCELLANEOUS ENTRIES (For entries for which space is not otherwise provided) NOTE.—No entry on this page has any legal effect as a WILL		
Particulars	Date	Signature of Officer
1/2 Ray Chert		M. Klein Lt.
UNDERGONE D.M. TEST.	9 Mar 43	
Fingerpruned in Canada	June 43	
7 days Priv. Leave F.W.	3 Sept 43	
7 days Priv. Leave + 48 hrs. E.V.	5-1-44	
" " TEST (REV.) COMPLETE	17 Jan 44	
" " CARD COMPLETE	21/9/44	
7 days Priv. Leave + 48 hrs. (FW)	28-3-44	
Service is hereby authorized		
Case Rpt	15/1/44	
A.B.T. 9 days P.A.	19-9-44	
M.B.M. Will stand	21/9/44	
R.C.A.F. CHAMBER TEST.	27-9-44	
Wounded & captured	28 Sept 44	
C.V.S.M. & Chap. 15. J.L.M.	28 Sept 44	
Encls. U.K.	19/9/44	
Ria. Encls. Recourse	21/9/44	
	7/8/44	

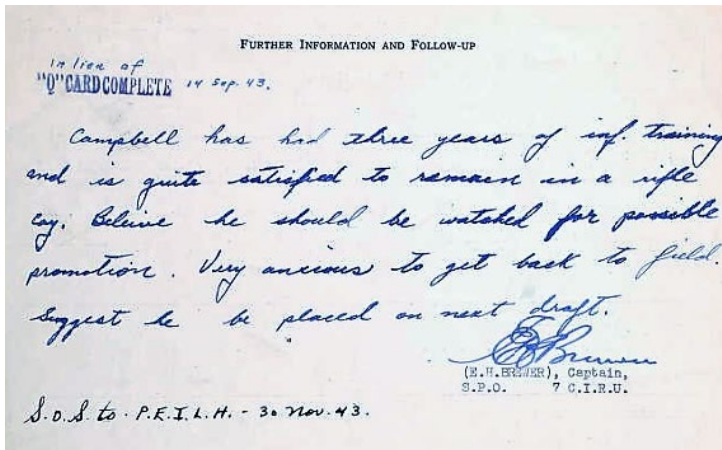
Opnieuw volgde een overplaatsing.

Dit keer naar het Infantry Training Center in Aldershot, Kentville, Nova Scotia. Op 27 augustus 1943 werd ingescheept voor de reis naar Engeland. Na aankomst gingen alle Canadese troepen eerst naar Aldershot, een bekende naam maar nu aan de andere kant van de Atlantische Oceaan. Vandaar vertrokken de troepen naar andere locaties, zonder nadere plaats aanduiding.

Met de bekende militaire tradities volgde de ene indeling op de andere. Aanvankelijk onder het 7^e Canadian Infantry Reinforcement Unit dat weer ingelijfd werd op 1 december 1943 door het 2^e Canadian Corps Defence Company (Prince Edward Island Light Horse) Hieruit valt af te leiden dat de structurele opbouw van de Canadese troepen dan al is begonnen.

CVSM met gesp

Joe heeft dan zijn „Canadian Volunteer Service Medal” (CVSM) al toegekend gekregen en kreeg na zestig dagen dienst overzee ook de daarbij behorende gesp met de Maple Leaf afbeelding.

Conform de aanbeveling van september 1943 volgde een bevordering tot korporaal per 31 januari 1944.

De soldij liep een tikkeltje op tot \$ 1,70 per dag.

Van de maanden daarna is weinig, we kunnen rustig stellen „niets,, bekend. Het is de stilte rond de troepen in voorbereiding op de geplande invasie.

Zoals bekend landden de eerste geallieerde troepen in Normandië op 6 juni 1944.

Het onderdeel van Joe vertrok later uit Engeland en zette voet aan wal op 6 juli 1944. De strijd in Normandië is veelvuldig beschreven en slaan we in dit bestek over. Dat de Canadese eenheden hun mannetje stonden is bekend. Bekende wapenfeiten uit de eerste weken van de strijd zijn o.a. Caen, dat bijna compleet in puin lag en het vliegveld van Carpiquet.

De puinhopen van Caen

Toen de uitbraak uit Normandië was gerealiseerd begon de opmars naar het Noorden. De Canadese troepen veegden door het kustgebied van Frankrijk en België. Het verliep aanvankelijk voorspoedig. Op 2 september 1944 werd de Frans-Belgische grens al overschreden en op 4 september werd Antwerpen bevrijd.

Na de echech van Market-Garden stokte de opmars en werd ingezet op het in handen krijgen van de haven van Antwerpen. De aanvoerroutes vanuit Normandië werden te lang en Generaal Eisenhower gaf daartoe opdracht aan Veldmaarschalk Montgomery.

De laatste had zich uitgebreid laten toejuichen in Antwerpen na de bevrijding door de Britse troepen, maar liet na door te drukken tot aan de Westerschelde. Een verzuim dat later met verlies van ongelofelijk veel mensenlevens, militair en burger, gecorrigeerd moest worden.

Het leeuwendeel van deze „battle„ was voor de Canadezen.

De tol die de Canadese troepen betaalden: 355 officieren en 6.012 militairen van andere rangen werden gedood, gewond of vermist. Het bericht van Montgomery aan generaal Simonds van 3 november 1944 deed menigeen de wenkbrauwen fronsen: "It has been a fine performance".

De ruim 5 weken durende Slag om Schelde is ook genoegzaam beschreven.

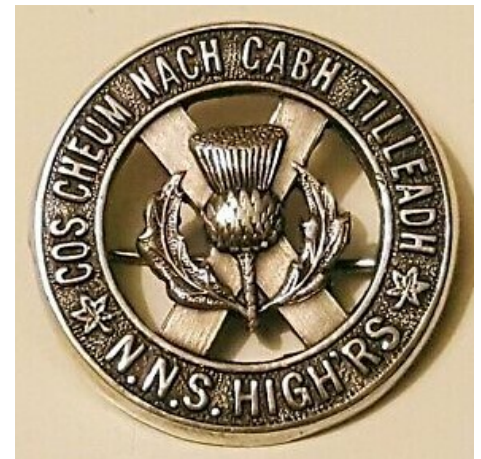
Ook de eenheid waartoe Joe behoorde is in Zuidwest Nederland actief. Op 6 november 1944 liep hij tweedegraads brandwonden op, waar en hoe is niet nader bekend. Hij werd overgebracht naar een veldhospitaal.

Vanwege de winter volgde een relatief rustige periode, waarin de Canadezen verantwoordelijk werden voor de frontlijn vanaf de Noordzeekust tot Nijmegen.

Dan een opmerkelijke gebeurtenis: op 12 december 1944 werd Joe teruggezet tot gewoon soldaat. Er zijn geen aantekeningen te vinden dat dit een degradatie was als gevolg van wangedrag, het zal dus op eigen verzoek zijn geweest. De kans op overplaatsing was voor een gewerschutter groter dan voor een korporaal.

Deze veronderstelling werd gestaafd als we lezen dat hij op 30 december 1944 werd ingedeeld bij de North Nova Scotia Highlanders.

Baretembleem: „no retreating footsteps”. Vrij vertaald: „wij trekken niet terug”.

Baretembleem NNSH

Zijn kwaliteiten waren blijkbaar duidelijk want op 28 februari 1945 werd hij alweer bevorderd tot korporaal/groepscommandant bij de C-compagnie.

Na de campagne door het Reichswald (Operatie Veritable) en het Hochwald trokken de Canadezen weer over de Nederlandse oostgrens in de Achterhoek. Uit zijn dossier blijkt dat Joe net voor de gevechten bij Zutphen nog verlof had genoten van 22 tot 30 maart 1945.

De North Nova Scotia Highlanders zaten in het heetst van de strijd bij de bevrijding van Vierakker, Warken en Warnsveld, waarbij ze nogal wat verliezen leden.

Bij Leesten/Warnsveld werden ze geconfronteerd met eenheden van de Hitlerjugend die, als gevolg van alcohol- en pepmiddelen gebruik, als waanzinnigen vchten. Het regiment vroeg en kreeg ondersteuning van vlammen werpende Crocodile-tanks.

De 3^e Canadese Infanterie Divisie kreeg de opdracht langs de oostkant van de IJssel op te rukken en zo snel mogelijk door te stoten naar Harlingen, de 7^e en de 9^e Infanterie Brigade maakten daarvan deel uit. De 7^e Brigade werd ingezet voor de bevrijding van Deventer, de 9^e moest Deventer passeren en doorstoten naar Zwolle.

Dan komen we bij de, voor Joe Campbell zo dramatisch verlopen, opmars richting Deventer.

De volgende passages zijn ontleend aan het boek „Bathmen 1940-1945”. Jan Lefeber beschrijft hierin hoe de troepen Bathmen naderden op weg naar Deventer.

“Op zaterdag 7 april werden de Highland Light infantry en de North Nova Scotia Highlanders (NNS) van de brigade teruggetrokken uit Zutphen en verplaatst naar het gebied langs de Dortherdijk, ten noorden van Eefde. Het derde regiment van de brigade, de Stormont, Dundas en Glengarry Highlanders bleef in Zutphen om de laatste Duitse weerstand te breken.

Om 12.00 uur op 8 april vertrokken de NNS met vrachtauto's vanuit omgeving Eefde naar Kring van Dorth, kruising Bathmenseweg-Kasteelweg. De opdracht was een bruggenhoofd te vormen bij Bathmen over de Schipbeek nabij de Koersenbrug teneinde de genie de gelegenheid te geven een Baileybrug te bouwen.

Om 13.15 uur ging de bataljonscommandant met de commandanten van de C- en de D-compagnie op verkenning. Twee secties carriers, die hen vergezelden, werden opgesteld bij de woning „de Elshof” (nu Koersenweg 1-red) en bij de toenmalige vleeswarenfabriek van Koersen. Direct begonnen de Duitsers vanachter de Schipbeek hevig te schieten. Inmiddels hadden de manschappen van het bataljon te voet om 14.10 het kruispunt Gorsselseweg-Oxersteeg bereikt.

De C-compagnie moest bij de vernielde Koersenbrug de Schipbeek oversteken en doorstoten naar de Zambezee, een codenaam voor de Dorpsstraat.

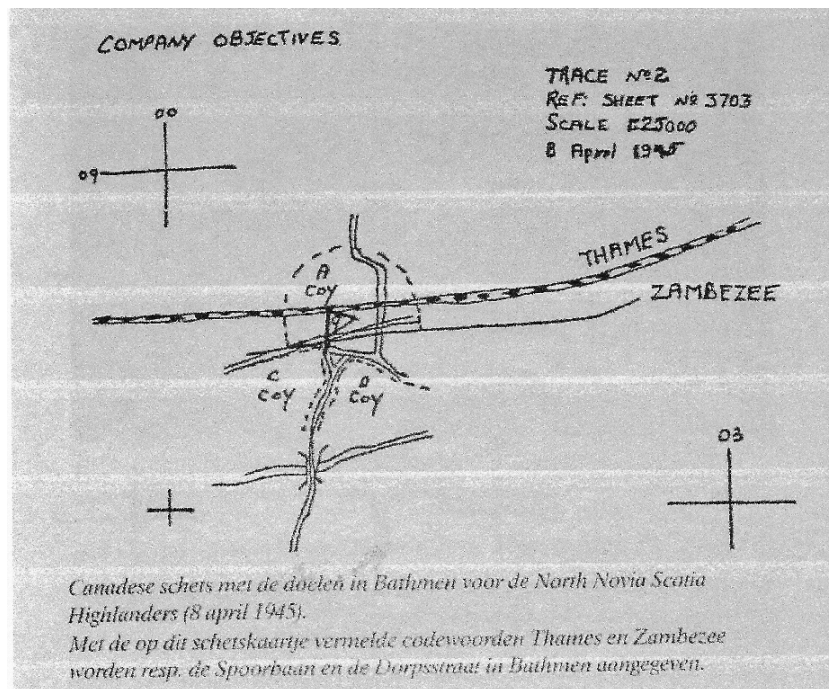
Een eerste poging om de Schipbeek over te steken werd verhinderd door heftig vuur van machinegeweren en mortieren vanuit boerderijen in de directe omgeving. Er werd om vuursteun gevraagd aan de carriers, bij deze beschietingen raakten verschillende boerderijen in brand.

Vervolgens werd door de mortieren van de ondersteuningscompagnie een rookgordijn gelegd en slaagde de C-compagnie erin de overkant te bereiken over de zwaar beschadigde brug.

Dit is de gevechtsactie waarbij Joe Campbell sneuvelde.

Dat deel van de actie is omschreven als volgt:

“De C-compagnie kreeg als taak de eerste bestorming uit te voeren naar de overkant. Al vanaf de startlijn kreeg de compagnie te maken met zwaar machinegeweer- en mortiervuur. Bovendien lag de toegang tot de deels vernielde brug vol landmijnen. Korporaal Campbell leidde zijn mannen vastberaden en met veronachtzaming van zijn persoonlijke veiligheid naar de oever van de Schipbeek, waarbij hij zijn mannen bijna individueel moest inspraken. Toen het sein tot oversteken werd gegeven stormde korporaal Campbell met zijn mannen over de resten van de vernielde brug. Het rookgordijn verborg zijn bewegingen voor de vijand op de andere oever enigszins. Wel zag Campbell dat er twee machinegeweerstellingen waren ingegraven in de oever langs de Schipbeek. Ondanks het spervuur dat plotseling van dichtbij losbarstte en twee van zijn mannen uitschakelde bereikte Campbell met de rest van de manschappen de andere oever. Gebruik makend van zijn stengun rekende hij persoonlijk af met één van de machinegeweeropstellingen. Nadat de brengun van zijn groep in stelling was gebracht voor dekkingsvuur leidde hij een bajonetaanval met de rest van de groep op de andere opstelling.

Joe Campbell werd gedood luttele seconden voor zijn mannen de vijandelijke opstelling binnendrongen en „het karwei afmaakten”. De oever werd verder gezuiverd van vijanden en de rest de compagnie stootte verder door naar het centrum van Bathmen”.

Op 16 april 1945 ging er een telegram naar zijn moeder dat hij gesneuveld was. De gevoelens van haar zullen niet te doorgronden zijn geweest nu ze voor de tweede keer een zoon verloor bij de bevrijding van Europa.

Op 17 mei 1945 werden de Memorial Bar en het Memorial Cross uitgereikt aan de ouders.

Enige persoonlijke spullen van Joe kregen ze in oktober 1945 toegestuurd, het ging o.a. om een zakhorloge, twee rozenkransen, een paar foto's en enkele souvenirs.

Memorial Cross. Aan de achterzijde was de naam vermeld

Joe en de andere gesneuvelden van de North Nova Scotia Highlanders werden nog dezelfde dag met religieuze eer begraven in Warnsveld. Het zijn veldgraven in een weiland tegenover het landhuis Waliën aan de weg van Warnsveld naar Lochem. (nu Lage Lochemseweg 20 in Warnsveld – red.)

NO. F.60646	Rank	Corporal	Name	CAMPBELL, Joseph William
Unit	North N.S. Highrs.	Date of death	8th April, 1945.	
Died at	Holland			
Cause	Killed in action.			
Death occurred on strength of Forces H.Q.	405-C-15363			
N/K	Mrs. Ella Campbell,	Relationship	Mother	
Address	R. R. #1, Newport, P.E.I.			
Remains buried in	Holland, Cdn. Mil. Cem. MR. 016947, Pl. 1 Cemetery R.1 G. 8			
Grave location	OVER			

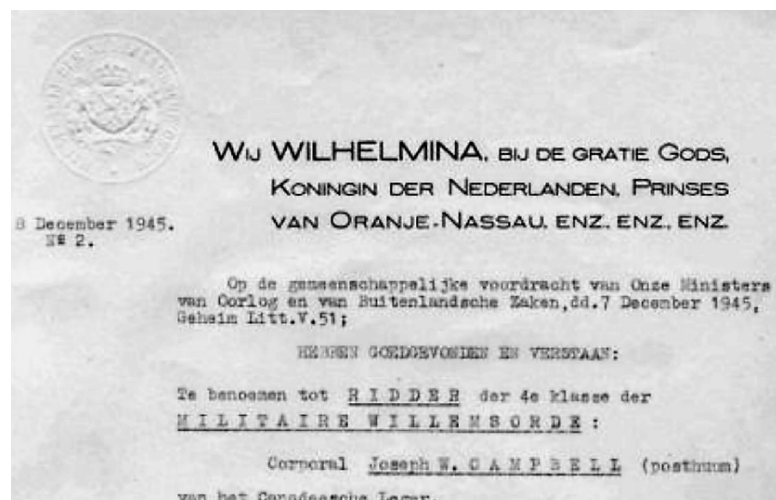
Registratie tijdelijk graf

Graf Holten in 1948

In maart 1946 werden de stoffelijke overschotten overgebracht naar de Canadese Militaire Begraafplaats in Holten. Joe vond zijn laatste rustplaats in Plot 1, rij H, graf nr. 12. De familie werd hiervan op de hoogte gebracht.

Joe werd voor zijn moedig gedrag voorgedragen voor de Nederlandse Willemsorde.

De voordracht werd opgesteld op 28 september 1945 door Luitenant-Kolonel F.A. Sparks, commandant van de North Nova Scotia Highlanders, meeondertekend door zijn superieuren.

Op 8 december 1945 werd deze hoogste Nederlandse militaire onderscheiding postuum toegekend door Koningin Wilhelmina.

De bedoeling was dat de Nederlandse ambassadeur in Canada Dr. Van Roijen de onderscheiding in 1947 zou uitreiken aan de familie. Helaas slaagden de legerautoriteiten er niet in de familie op te sporen en de onderscheiding werd ter bewaring overhandigd aan Brigadegeneraal D.R. Agnew. Deze bewaarde de onderscheiding dermate zorgvuldig dat hij hem vergat. Na zijn verhuizing in 1965 naar Cambridge in Engeland vond hij de Willemsorde terug.

Hij meldde de vondst aan de legerleiding in Canada en die slaagden erin de ouders nu wel te traceren. De uitreiking volgde alsnog in september 1965.

In 1995 werd in Bathmen een gedenksteen onthuld ter nagedachtenis aan ALLE gesneuvelde Canadese soldaten.

Destijds was er al contact met Peter Campbell, een broer van Joe. Deze had ook gediend in de Tweede Wereldoorlog o.a. in Nederland. (Hij overleefde en stierf in 2005) Een lid van het ontvangstcomité voor Canadese veteranen stelde voor om een blijvende herinnering voor Joe Campbell op te richten. Daar bleef het destijds echter bij.

Uiteindelijk is er in 2010 definitief een gedenkzuil geplaatst voor Joe.

In het informatiecentrum van de Canadese Begraafplaats in Holten kunnen bezoekers een film bekijken over de geschiedenis van de begraafplaats en worden enkele bijzondere achtergronden van gesneuvelde militairen verteld, onder andere ook van Joseph William Campbell.

Eind mei 2014 waren er feestelijkheden in Bathmen vanwege het 200-jarig bestaan van de Oranjevereniging.

Onderdeel was ook het onthullen van een herdenkingsbord aan de Schipbeek, ongeveer op de plek waar Campbell was gesneuveld. De Pipes and Drums uit Ontario hebben bijgedragen aan deze plechtigheid.

Het bord werd met Canadese eer en bijbehorende muziek onthuld door de leider van de Pipes & Drums, Bill Evans en zijn vrouw Thérèse.

Op de foto vanaf links:

Thérèse en Bill Evans

Gerard Gervedink Nijhuis

Piet Rademakers

Joop Mol

Evert--Jan Geerdes

Foto: Ria Philips

Tot op heden is er nog steeds contact in Bathmen met familieleden van Joe.

Er was een bezoek aan Nederland gepland in 2020, dat is om begrijpelijke redenen niet doorgegaan.

Bij deze gelegenheid zou op de Canadese Begraafplaats in Holten de vernieuwde grafsteen worden onthuld.

Nieuw daarop is de vermelding dat Joe Ridder 4^e klasse is in de Nederlandse Militaire Willemsorde.

Misschien dan maar in 2021?

Dit is de laatste editie van de Nieuwsbrief met een volgnummer 2020-.

Een jaar dat gekenmerkt had moeten worden door herdenkingen en vieringen van 75 jaar Vrijheid.

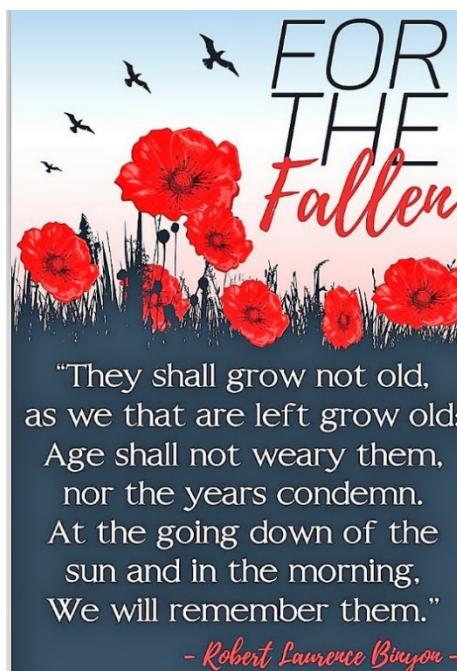
Een zwaarbevochten vrijheid die vele, overwegend jonge, mensenlevens heeft gekost van hen die van overzee kwamen om Europa te bevrijden van een verwerpelijke ideologie die uitgroeide tot een misdadig systeem.

Joseph William Campbell kwam van overzee en betaalde met zijn leven.

Foto: Gerard Gervedink Nijhuis

Herman Slijman

Bronnen:

[Oudheidkundige Kring Bathmen](#)

[Library and Archives Canada](#)

[Veterans Affairs Canada](#)

[Wikipedia](#)